

GAZETA KRAKOWSKA

Przenumerata kwartalna
zł. 12.

N° 185.

Pojedynczy numer na wolności
wym. papierze gr. 10.

ŚRODA DNIA 10 SIERPNI 1851 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reanmita.

Dzień godzina	Barometr na 0° c.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stos Atmosf.	UWAGI.
7	27 4, 209	+11. 9	+ 7,0	poł. d. ws. mocno	Fachalnie	
9. 12	„ 3, 887	+14. 5	+ 9,0	„ „	„ „	
8	„ 3, 724	+13. 8	+ 8,5	„ „	„ „	deszcz.
9	„ 4, 173	+11. 6	+ 7,4	„ „	„ „	„

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 7 SIERPNI.

OBRAĐY IZB.

Izba Senatorska. — Dnia onegdajszego, Senat zamienił jednogłośnie w uchwałę sejmową, przyjętą na dniu poprzedzającym przez izbę poselską, projekt do prawa, stanowiącego deputacją z obu izb, należeć mającą do rady wojennej przy gubernatorze stolicy ustanowionej. Następnie, obradował łącznie z izbą poselską.

Izba Poselska. — Posiedzenie wczorajsze izby poselskiej rozpoczęte zostało od wyboru członków z tejże izby, składać mających deputacją w radzie wojennej przy gubernatorze miasto ustanowionej. Większością głosów wybrani do niej zostali posłowie Bonawentura Niemojowski i Chelmiński.

Onegdaj korpus Dembińskiego, przeszedł z Pragi przez Warszawę o godzinie 10 wieczorem, i rozłożył się w obozie pod Powązkami.

Jenerał Umiński dowodzi jednym skrzydłem głównym naszej armii.

O godzinie 4 z rana zaczęto się bić wczoraj w kolicach Saymanowa, oczekujemy z niecierpliwością wiadomości o téj bitwie.

Koło Józefowa nie zaszło nic nowego; Rüdiger znowu pracuje nad mostem. Pod Puławami chcieli się w nocy wczoraj na 2 statkach przeprawić; ogień ręczny broni zmusił ich do opuszczenia statków i te się w moc naszą dostały.

Dąbrowski taki sobie nadał tytuł w odzwyczajach swoich: „Jenerał Leytnant wojsk rossyjskich, Prezes Rządu tymczasowego oswobodzonych prowincyj polskich.,” — Wiadać że ten szanowny mąż owanował; pierwszy był prezesem tylko województw Mazowieckiego i Kaliskiego.

Dnia 4 b. m. weszło 24 Kozaków do Płocka z żądaniem, ażeby drukarnię tamtejszą przeprowadzono do Włocławka. Pewno w gę Moskale chcą tam drukować proklamacye.

Jenerał Rożycki objął dowództwo oddziałów stojących na przeciwko korpusu Püdgera.

Od wojska stojącego nad Brzrą nie nie słychać. Jeszcze się nie bito. Nasi posunęli się wczoraj, chcąc atakować; Rosyjanie co-

foęli się z Niebierowa i Arkadyi. — Główna kwatery nasza w Bohomowie.

Wczoraj przyjechał przed Pragę Kozak parlamentarz, z listem żądającego wymiany podpułkownika Henryka Małachowskiego, który przed 3 tygodniami przez nieostrożność i szwadron swój stracił i sam się do niewoli dostał.

Nadeszły wiadomości od pułkownika Kossa. Pobiwszy Rosyan przerzucił się szczęśliwie ze Żmudzi we 2 bataliony i 4 działa w Mohilowskie ku Dnieprowi, gdzie zastał powstanie w bardzo pomyślnym położeniu. Tam i koło Witebska jest do 10,000 powstańców. Tolstoy wyruszył przeciwko nich z Wilna.

W okolicach Rawy popospolite ruszenie ujęło onegdaj 200 kozaków z końmi, którzy stanawszy obozem puścili konie na paszę.

Przybył tu do stolicy d. 3 b. m. waleczny Puszet, naczelnik powstania w województwie Augustowskiem, niemniej zasłużony Oyczyzanie w dzisiejszej rewolucyi, tak i w dawniejszych krwawych walkach, o naszą niepodległość staczanych. Mężną pierś jego zdobi już od dawna znak honorowy, a ślachetną duszę, to poświęcenie się dla kraju, z jakim rozpoczął powstanie w rzeczonym województwie w r. b. na d. 5 Kwietnia. Nie przestając na ofiarach, które w początkach rewolucyi naszej czynił; nie zważając na wiek, nie nasypakania swego miłością oyczyzny gorącego serca, tem, że się poprzednio już królowi wystużył; rzuca majątek, mierny w prawdzie lecz czysty, spokojny, i na wygodę życia wystarczający, opuszcza ukochaną żonę, i bez opieki zostawia losowi jedyne dziecko 10-letniego syna swego; obojętny na wszelkie straty i przykrości, jakie złąd ponieść musi. Chwyta za oręż, zatrważa, nieprzyjaciela, podnosi ducha współobywateli, i wskazuje powinność prawego Polaka, oie będąc z rzędu tych, co pod cechą poświęcenia się dla kraju, szukali albo swoy los poprawić, albo w przeciwnym razie, uszlachcić tem przewidziane swe dan-

kru two. Czyny jego nieraz głosiły krajowe i zagraniczne gazety; ale zasługę jego i ile się do sprawy naszej przyczynił, ten tylko oceni, kto zważy, iż ten mężny obywatel, w tak odległej od stolicy części kraju, bez żadnej pomocy, niemając dział, broni, ani amunicyi, zupełnie zostawiony sam sobie, własnymi siłami odciętego Wdztwa, szczupłą liczbą na wszystko determinowanych powstańców, opierał się ciągle przez 4 miesiące, mnogiej i przeważnej liczbie nieprzyjaciół; niepokoił, i zatrudniał ich bezprześcannie. Jego niezmordowaną czynnością, kilka tysięcy wrogów było zajętych, to ucieraniem się z jego komendą, to ściganieciem jego nielicznych, lecz śmiałych oddziałów, to zabezpieczeniem swych składów i stanowisk od jego napadów. Drugie tysiące były zatrzymane obawą, aby powstania dalej nie rozszerzał. Słowem ciągle on odwracał i ścigał na siebie znaczne siły nieprzyjaciół, i dopóty utrzymał się broniąc, dopóki ostatni ładunek w jego komendzie wystrzelonym nie został. Chwała ci mężu, coś poświęcił szczęście domowe dla szczęścia oyczyzny. Wielbią cię dziś za to twoi współrodacy, podziwiają cudzoziemcy, a imię twoje już dziś znane w całej Europie, przeydzie do potomności i zaymie zaszczytną w dziejach naszych kartę. — Tobie i tym, którzy z tobą walczyli, składamy hołd publiczny.

Przejście Wisły przez Moskali. Woyska nasze i Paszkiewiczą stoją w bliskości siebie. Łada dzień zayść może bitwa. Paszkiewicz ogłosił po gazetach niemieckich niby raport do cesarza, w którym zapewnia, że przeszedłszy Wisłę, zaraz wyda buntownikom bitwę, głosi, że w woyskach naszych daie się widzieć pewna w działaniach miękkłość i niedeterminacya: a tymczasem przeszedłszy Wisłę postępuje sam wahaącym krokiem, i są tacy, którzy wątpią, aby śmiał przyjąć walną bitwę, jeżeli nie będzie napadem naszym ziewolony. Kiedy mocarstwa obce wystąpiły przed

Mikołajem z pośrednictwem w naszey sprawie, przyjął je tak zwykłe z wielką dumą; bo jeszcze przynajmniej słowy chce ratować upadły urok potęgi. A gdy same słowa nie mogły zaspokoić kategorycznych żądań, gdy jak się zdaje, pośredniczące państwa silniey zaczęły nastawać, wydał rozkaz woyskom swoim jeszcze w połowie czerwca, a ponowił go w lipcu, aby przejść Wisłę, ważąc na te wszelkie ofiary. Za to *factum* zaręczamy; kilkakroć ujęte nieprzyjacielskie kuryery i znalezione przy nich pisma, żadney co do tego niepozostawiają wątpliwości. Przejście Wisły, nie tak było i jest strategicznym krokiem, jak raczej warunkiem wybiegów i szermierstw dyplomatycznych. Cuciąno rzucić postrach między nas, a zaszumieć przechwałkami w Europie. Starannie trąbią o tym wypadku po wszystkich stolicach; za pomocą Prusaków rozgłaszali klęski nasze w samą porę otwarcia izb francuzkich, i jak dziennik *Temps* zapewnia, że wiadomości te były powodem że mowa królewska co do Polski została zmienioną i więcey w ogólnych wyrazach ułożoną. Paszkiewicz, ile dotąd wiemy, udało się fałszywy atak na nasze lewe skrzydło, chce się rozciągać na Skierniewice, kozactwo posłał ku Hawie, a tymczasem może zamysła uderzyć na nasze prawe. Wieści, iakoby rozciągał się ku Wisłę przez Mszczonów, nie zdają się podobne do prawdy.

(A. N.) Już też nareszcie pora zaniechać owych dotąd używanych pośrodków, a iść się całą duszą do dzieła. Jak wiele na obcą pomoc rachować można, teraz dopiero otwarcie izb francuzkich dostatecznie otworzyło nam oczy. A więc, gdy w sobie sami poczawszy dzielność ożywioną miłością oyczyzny, potrafiliśmy zrzucić obce jarzmo; tak podobnież sami w sobie szukać powinniśmy wszelkich środków i użyć całej mocy, aby niepozwoić sobie powrót tego jarzma nałożyć: Trzeba tylko aby najwyższa nasza władza, to jest

seym, mocniey uczuł wielkość powołania swiego, w stanowczey odrodzenia się oyczyzny chwili, i niczego nie zaniedbywał, coby za pomocą tego prawodawczych narad, mogło iak naysilniey przyłożyć się do szczęścia naszego i braci naszych. Właśnie też nadarza się teraz pora sposobna do uczynienia ważnieyszemi i bardziey stanowczemi obrad seymowych; kiedy się zbliża katastrofa naszego wielkiego dramatu, i kiedy dwie są tylko dla nas koleie: byt lub nicestwo! — Przybyła do nas garstka walecznych z Litwy, unosząc honor narodowy przynajmniej, kiedy główne działanie złą chęcią wywichnięte zostało. Z tą garstką przybyli obywatele z Litwy i Żmudzi, którzy poświęcili wszystko, wszystko mówię co tylko jest najdroższego na świecie: rodziny, majątki, ziemię oyczystą, nosząc to w ofierze na odgłos powstającej oyczyzny. Przyszli do nas z ufnością braterską, by połączywszy wspólne siły, odzyskać wydarte sobie prawa i swobody. My więc powinniśmy powitać ich iak braci naszych i razem z nimi wziąć radę ku wydzwignieniu i ustaleniu wspólney sprawy. Nadchodzi chwila, w której potrzeba myśleć o urządzeniu się ogólnem; już dała się uczuć niezbędne potrzeby przygotowawczego działania w tej mierze. Jakże o tem radzić będziecie mogli reprezentanci narodu, nie mając dokładnych nocci miejscowości i potrzeb prowincyi, które już tak dawno pod żelaznem berłem despotyzmu ięczę? jakże możecie znać ducha, peymować stosunki, mniej obeznani z kraiem i narodem? Kto waszym będzie przewodnikiem na tak zawilej i nieznanomey sobie drodze? Wybierzcie więc, albo raczej skłońcie do wyboru z pomiędzy nich reprezentantów bohaterskiego, nieszczęśliwego narodu Litwy i Żmudzi, niechay zasięga w gronie waszem i światłem swoim, a znanomością rzeczy, niechay radzą wspólnie z wami o ubru swoich współziomków i

do pomoga wam do utworzenia harmoniowej budowy, któraby połączonym na nowo braciom, mogła zapewnić przyszłą pomysłowość. Nasze szlachetne powstanie, obudziło w nich bratnie, długie tłumione uczucie; od owiedzieli oni na to braterskie hasło z tą bezstronnością i poświęceniem, iakich przykładu trudnobyśmy w działach ludzkości szukać; wazną więc rzeczą, abyscie ich zrozumieli, i ofiarnością a sercem odpowiedzieli ich heroizmowi.

List z Królewca dnia 29 lipca r. b. pisany, obejmuje co następuje: — 'I my mieliśmy także wczoraj widok wzburzenia ludu, które jednak nie można porównać z powstaniem paryżkiem i warszawskiem, skierowanym przeciw nadużyciom władzy. U nas bowiem ostatnia klasa ludu broń podniosła. Przed kilku dniami wybuchnęła cholera, a jeden z tutejszych doktorów miał nmyślnie dać choremu truciznę, i tym sposobem go zabił. (Istotnie przepisał mu fosfor do nacierania żołądka, lecz krewni dali mu go zażyć wewnątrz, sądząc, że lekarstwo będzie skuteczniejsze). Ten powód i rosnąca codziennie drożyzna żywności stały się bodźcem do podniesienia rewolucyi. Znakiem do powstania było zgromedzenie się wczoraj przed południem wielkich tłumów próżniaków, szewczyków i kominiarczyków, przed domem zwanym inkwizycyjnym na placu zamkowym; ztamąd udali się do więzienia policyjnego, zktąd uwolnili więźnia, który przed kilku dniami do buntu podlegał. Zburzyli potem mieszkanie doktora, ztamąd poszli do domu policyi na starym rynku. Urzędnicy policyi, prezydent Szmidt i doktorowie, byli zniwazeni. W kilku minutach nie zostało ani jedna szyba w domu policyjnym; lud wszystkimi stronami wcisnął się do tej budowy, powyrzuczał wszystkie akta, pisma, kałamaryze na ulicę; potem bójka, wwierciadła, sprzęty i bibliotekę prezidenta policyi; potem udali się tłumy ulicą długą, na której wszystkie okna zostały wytłuczone, poszli natomiast na przedmieście do domu majstra mularskiego Bichler, ponieważ dostarczał wapna do szpitali ustanowionych na cholerę; dom ten również iak i szpitale choleryczne został

zniszczone. Mieszkanie kupca handlującego żelazem Michalskiego wzięte zostało szturmem; broń złożona z siekier, toporów, pił i innych narzędzi rozebrana. Przewzwozonymi mościami zostały te tłumy wstrzymane przez artylleryę, lecz to sprawiło gorsze skutki. Nakoniec wszczęła się walka, w której 16 ludzi zabitych zostało. Na placu muzyry zgromadzono załogę wojskową, lecz ta nie przeciw ludowi niedziałała, bo czuła się daleko słabszą, składając się ledwie z 800 ludzi. Ku wieczorowi utworzyła się gwardya narodowa z różnych stanów, szczególnie z akademikow i kupców, uzbroiona w piły, pałasze i inną broń i mająca białe szarfy na ramieniu. Gwardya ta rozpedzała skupione tłumy. Rzeźnicy i posiadacze koni utworzyli konną gwardyę; liczne patroly chodziły przez całą noc po mieście, nad wieczorem nadeszły kompanie blisko stojące. Rząd i municypalność wydał drukowane odezwy. Noc przeszła spokojnie. »

Doniesienie Teatralne. — Jutro we czwartek, to jest dnia 11 sierpnia r. b., na benefis Franciszka Żebrowskiego, daną będzie komedyo-opera, nowa tu w Krakowie z wypadków wojennych teraźniejszych napisana, pod tytułem: *Dwernicki pod Posyckiem.* — Poprzedzi komedya w 1 akcie nowa z francuzkiego, pod tytułem: *Niemy z Mitosci.* — Rozpocznie widowisko komedyo-opera w 1 akcie oryginalnie wierszem napisana, pod tytułem: *Straszdyło nocne.*

Dnia 8 i 9 Sierpnia 1831 r.

Cena: Żrób różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	35 —	33 —	32 —	30 —
— Żyta	28 —	26 —	24 —	22 —
— Jęczmienia	20 —	18 —	17 —	16 —
— Grochu	—	—	—	—
— Owsa	12 —	11 15	11 —	10 —
— Jagiek	50 —	48 —	46 —	45 —
— Rzepaku	18 —	17 —	16 —	—

LOTERYJA KRAJOWA.

W 463 ciągnięciu dnia 10 Sierpnia 1831 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

— 18. 33. 5. 44. 16. —

Przyszłe 464 Ciągnięcie przypada dnia 17 Sierpnia 1831 r.